

Sørloven hidtil er bleven skudt ud, er Spørgsmaalet forblevet uafgjort. I den mellemliggende Tid er der ikke En, men Mangen, som er falden for Aldersgrænsen, og naar man lægger Mærke til, at det er Folk, som vel ofte ere i deres kraftige, men dog i en temmelig fremrykket Alder, vil man indrømme, at det maa være overordentligt vanskeligt for dem at skabe sig nye Livsstillinger, saa meget mere som det ikke kan negtes, at den, der til sit 55de Aar har tilbragt sit Liv som Militær, nødvendig maa have faaet en noget ensidig Udvikling. Jeg tror, at Oplysningerne til Finantsloven ville vise, at der er faldet 5—6 Officerer for den nævnte Aldersgrænse; og det er, som sagt, overordentligt vanskeligt for dem at komme ind paa en anden Vej, medens det paa den anden Side er overordentligt sørgeligt, at de skulle være henviste til at leve af en Pension, der kun i en meget ringe Grad kan strække til for den Vedkommende selv, endfige da tillige til hans Børn.

Sagt: Jeg skal først bemærke, at, naar det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen) yttrede, at Rigsdagsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjer) havde sagt, at Embedsmændene kunde gjøre Strike, da er dette en Misforstaaelse. Sidstnævnte Medlem yttrede netop, „at Embedsmændene ikke vare saaledes stillede som andre Statsborgere, at de kunde gjøre Strike“; men det var mulig en Ytring af mig, som fremkaldte denne Udtalelse fra det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen), idet jeg henpegede paa, at vi stillede Embedsmændene saaledes, at vi tvang dem ud af deres Stillinger. Naar den dygtige Embedsmand endnu er i Besiddelse af Arbeidskraft til at kunne bryde sig en Vej i borgerligt Erhverv, kan der ikke være nogen som helst Forpligtelse for ham til at forblive, i en lidet paasjønnet Stilling, hvor hverken selve Stillingen ifølge Nutidens almindelige Retning og Strømning bliver saaledes bedømt, at han kan finde sig synderlig tilfreds dermed, og ei heller hans Arbejde bliver saaledes lønnet som i andre Livsstillinger. Man driver ham derved ud af sin Embedsstilling over i det private Erhverv, og naar en æret Taler har forment, at dette skulde staa i Strid med min Udtalelse om den danske Embedsstands almindelige Hederlighed og Samvittighedsfuldhed, da kan jeg ikke erkjende dette. Vilde vi ikke lønne de gode og paalidelige Arbejdere efter deres virkelige Værd, da kunne vi intet Krav gjøre paa dem, men maa finde os i, at de søge til de private, bedre lønneede Stillinger, og deri kan ikke være noget Uheldeligt. (Afbrydelse af S. A. Hansen.) Det er kun for saa vidt rigtigt, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) siger, hvis han anser det for ønskeligt, at dygtige Kræfter søge ud af Stats tjenesten, og at Folkerepresentationen

fætter sig det Maal at faae daarlige Kræfter ind deri; men dette kan dog neppe være det ærede Medlems Mening. For Dvrigt vil jeg bemærke, at maaste opfattedes mine Ytringer forrige Gang lidt skarper end tilsiget. Det veed jeg ikke, men jeg maa næsten antage det, efter hvad det ærede Medlem for Aarhus (Ingerslev) udtalte. Jeg havde ikke til Hensigt at kaste en Brænd ind i Forhandlingerne, saa meget mere som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) udtalte sig før mig, og hans Udtalelser vare af den Bestaaffenhed, at jeg vilde anse det for urigtigt og ubesøjet fra min Side derpaa at begrunde noget skarpt Angreb paa ham og hans Meningsfæller. Det var kun en Udtalelse af min egen Opfattelse af denne Sag, og hvad jeg antog, at der kunde være Anledning til at lægge det høie Thing, men ikke blot en enkelt Side af samme, paa Hjerte. Det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen) fremsatte imidlertid en Paaastand, som jeg bestemt maa modsigte. Han sagde, vi havde omtrent den høist lønneede Embedsstand i Europa. Denne Paaastand er efter min Overbevisning fuldstændig falsk. Jeg vil opfordre ham og de, der dele hans Mening, til at undersøge dette Spørgsmaal og til at fremkomme med virkelige Fakta, som Vidnesbyrd om, at vi have den høist lønneede Embedsstand i Europa, eller endog blot at vi i den Henseende indtage en Middelplass mellem Europas Stater. Jeg gaar saa vidt at sige, at med Hensyn til de Embedsmænd, hvorom her naanlig har været Tale, nemlig de høist lønneede Embedsmænd, er der vistnok saa Stater i Europa, hvor disse Embedsmænd ere lavere lønneede end i Danmark. Den Del af vor Embedsstand, som i Sammenligning med andre Lande er gunstigt stillet, er de lavere Embedsklasser; men det er jo netop dem, som de ærede Herrer optræde som Talsmænd for, hvad jeg for Dvrigt anser for fuldstændigt begrundet, da deres Løn ikke er saa høj, at den jo trænger til Forhøielse. Men jeg siger, at det er disse lavere Embedsklasser, som ere forholdsvis høist lønneede her, og jeg tør ikke benegte Muligheden af, at man i Frankrig, Preussen eller England kunde finde lignende Embedsklasser, som ere mindre høist lønneede; men med Hensyn til den høiere Embedsstand finder man det neppe. De ærede Herrer have vist selv i Bladenes Beretninger set Meddelelser om forskjellige Embedsstillinger og Gageringer i Udlandet og maa være blevene forbausede over, hvilken Lønning der gives de høiere stillede Embedsmænd der i Sammenligning med, hvad vi her give. Jeg formener altsaa, at man ikke med nogen som helst Berettigelse kan paaftaa, at de høiere Embedsklasser ere høist lønneede i Danmark, og denne min Anskuelse er dog begrundet i nogen Kjendskab, som jeg har søgt at erhverve mig til disse Forhold, saa at jeg vil have Veris, førend jeg opgiver den. Men nu er det netop de Herrer,